

GemeenteNieuws

Port Betaald
Port Payé
Pays-Bas

FEBRUARI 2022
Maandblad van de
Doopsgezinde
Gemeente te Arnhem

COLOFON

Adres:

Waalse Kerk
Gasthuisstraat 1 6811 DZ Arnhem

Predikant:

Ds. Aly Meijer. Contact: 06-2649 3146 of
predikant@doopsgezindenarnhem.nl. Te-
lefonisch spreekuur op maandag, woens-
dag en donderdag van 8.30 tot 9.00 uur
op nummer 06-26493146.

Redactie:

Elaine en Han Bohlken
redactie@doopsgezindenarnhem.nl

Redactieadres:

Redactie GemeenteNieuws,
Valeriusstraat 73, 6904 DL Zevenaar.

Ledenadministratie:

Onno van Binsbergen en
Marjan van Binsbergen
Hillegomweg 98, 6843 EV Arnhem
Contact:026-3810354,
ledenadministratie@doopsgezindenarn-
hem.nl

Website:

Pieter van der Wijk en Aly Meijer
www.doopsgezindenarnhem.nl
webmaster@doopsgezindenarnhem.nl

Dagelijks bestuur van de kerken- raad:

Voorzitter: Dieuwertje van der Wijk - Dirkse
voorzitter@doopsgezindenarnhem.nl

Secretaris: Anne-Rie Bus
secretaris@doopsgezindenarnhem.nl

Penningmeester: Diny Wouda
penningmeester@doopsgezindenarnhem.nl

Bankrelatie:

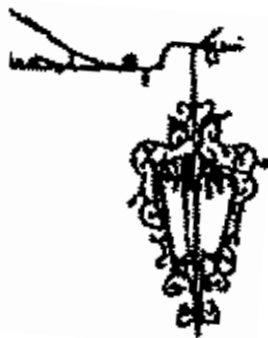
NL48 TRIO 0390 9147 03
t.n.v. Doopsgezinde Gemeente Arnhem

Autodienst:

Wie van de autodienst gebruik wil
maken, belt zaterdag vóór 12.00 uur
Han Bohlken, 0316-343358,
autodienst@doopsgezindenarnhem.nl of
Ruud Mulder, 06-27305094.

Kinderopvang:

Met ouders die jonge kinderen mee wil-
len nemen naar de dienst zijn wij natuur-
lijk blij. Omdat er vaker geen dan wel
vraag naar kinderopvang is, proberen
we die steeds op verzoek te regelen.

VOORWOORD,

'Hebben we nog ergens kleingeld?' Mijn vrouw keert licht buiten adem terug van de voordeur. 'De bezorger van de Gelderlander staat te wachten met een kaartje. Wat zal ik hem eigenlijk geven?'

'Waarom moet het eigenlijk kleingeld zijn? Waardeer je hem maar een klein beetje?'

Het is traditie dat krantenbezorgers aan het eind van het jaar met een kaartje langs de deuren in hun wijk gaan. Met hun kerst- en nieuwjaarswens proberen ze wat extra's te verdienen. Er zijn mensen die het kaartje aanpakken en de voordeur dichtsmijten met de woorden 'En jij ook de beste wensen''

'De grootste behoefte van de mens is om gewaardeerd te worden'. Dit schreef H. Jackson Brown eind vorige eeuw in zijn 'Kleine instructieboekje voor het leven'. Hij sloeg even over dat we eerst graag eten, drinken en een dak boven ons hoofd willen, maar daarna heeft hij groot gelijk. Waardering is de emotionele brandstof van het leven. De meest succesvolle vrouwen en mannen, miljonairs of wereldleiders kunnen tranen in hun ogen krijgen bij het gebrek aan waardering dat ze voelden van hun ouders.

Paul van der Bergh, auteur van onder meer 'Leven is aangeraakt worden', beaamt dat volmondig met het citaat 'Ouderlijke waardering is voor een kind minstens zo belangrijk als een goede opleiding'. Je kunt het volgens hem ver in het leven schoppen, maar als je nooit de waarderende blik van je ouders hebt gevoeld, blijft er altijd iets knagen. 'Waardering kan iemand zijn dag veranderen, ja zelfs zijn of haar leven veranderen''.

We willen allemaal voelen dat we ertoe doen. Dat we iets toevoegen aan het leven van anderen. En dan is soms een simpel gebaar genoeg, aldus oud voetbaltrainer Leo Beenhakker: 'Van een schouderklopje is nog nooit iemand geblesseerd geraakt'.

'Dus bij waardering gaat het nooit over geld.'

Ho, ho, ho, niet te snel je gelijk willen halen. Denk je nu echt dat de krantenbezorger zich meer gewaardeerd voelt door een aai over zijn bol dan door het geld dat mijn vrouw hem overhandigt? Geld kan een heel duidelijk signaal van waardering zijn.

'Als je voor je eigenwaarde afhankelijk bent van anderen, is het anderenwaarde'. Dat is er eentje om in je oren te knopen. Begin elke dag met een warme blik in de spiegel en de magische woorden: 'Wat ben ik toch een waardevol persoon'. Dat neemt je omgeving volgens Lao Tse, de stichter van het taoïsme, vervolgens over: 'Wanneer je eenvoudig jezelf bent, je eigenwaarde niet afmeet aan anderen, dan zal respect het natuurlijke gevolg zijn'.

Tot welke bespiegelingen de eindejaarfooi voor de krantenbezorger al niet kan leiden. Aan het eind van de dag kan ik het niet nalaten om terloops toch even te informeren naar wat ze heeft gegeven: 'En waarmee hebben we hem nu eigenlijk blij gemaakt?' Quasi nonchalant, zoals alleen vrouwen dat beheersen, draait ze zich om en glimlacht. 'Jij hebt hem twintig euro gegeven, lieverd. Die zaten nog in je portemonnee...'

Foppe Wouda

VAN DE KERKENRAAD

Allereerst natuurlijk nog voor iedereen de beste wensen voor 2022 in goede gezondheid. Voor het tweede jaar op rij konden we helaas onze wensen niet fysiek overbrengen tijdens een Nieuwjaarsreceptie. Onze hoop is gevestigd op een weerzien op zondag 6 februari als er wellicht nieuwe versoepelingen zijn afgekondigd op 25 januari jl.

We snakken naar verbinding, naar het gevoed worden in ons geloof, een gesprek van mens tot mens, onze lichtpuntjes samenbundelen tot een grote straal van licht.

Die lichtpuntjes zijn er zeker; in ieder geval voor de kerkenraad, want Dieuwertje van der Wijk - Dirkse heeft zich kandidaat gesteld als voorzitter. Daar zijn wij heel erg blij mee! Tot de ledenvergadering gaat zij alvast als aspirant-voorzitter aan de slag. Haar eerste kerkenraadsvergadering heeft zij er inmiddels alweer op zitten. Dit houdt ook in dat ikzelf ga stoppen als ad interim-voorzitter en de taak van secretaris op mij ga nemen. Dit alles behoort natuurlijk tijdens de ALV van 15 mei a.s. bekrachtigd te worden. Het voornaamste is dat de kerkenraad versterking heeft gekregen, waardoor we de werkzaamheden wat kunnen verdelen. Ook dat maakt het licht(er)!

Wie weet tot zondag 6 februari!

Anne-Rie Bus

BIJ DE DIENSTEN

Bij het drukken van dit GemeenteNieuws was nog niet bekend of er na 25 januari versoepelingen komen aangaande de coronamaatregelen. Vandaar het onder voorbehoud bij de diensten. Als de horeca en de cultuursector weer open gaan, sluiten wij daar zeker bij aan en gaan onze kerkdiensten weer van start.

Als we weer kunnen starten wordt u wel vriendelijk verzocht om een mondkapje te dragen totdat u een zitplaats hebt ingenomen en de anderhalve meter te respecteren.

De voortekenen zijn echter gunstig en we hopen op zondag 6 februari elkaar weer te kunnen zien in de dienst, waarin Aly voorgaat.

Zondag 20 februari komt Christien Duhoux weer naar Arnhem en schrijft ons "We zitten nog in de tijd van Epifanie. Een spannende tijd van ontdekken wie of wat of hoe er iets is veranderd in de wereld sinds God een visitekaartje naar ons stuurde: kijk, zo kan het worden als je geschapen bent naar mijn beeld en gelijkenis, volg dit voorbeeld maar op je eigen manier in je eigen omstandigheden met je eigen mogelijkheden. Wat we ontdekken, moet nog blijken, maar op het leesrooster staat ook psalm 37 (niet helemaal, maar vers 1-11)" Dat belooft dus een verrassende dienst te worden!

VAN DE LEDENADMINISTRATIE

Nieuwe e-mail adressen:

Zr. Mimi Huibers: huibe219@planet.nl

zr. Anneke Wielhouwer: a.wielhouwer1@gmail.com

Onno en Marjan

EEN NIEUWE REDACTIE, EEN VERTROUWD GELUID

U leest nu weer het GemeenteNieuws oude stijl! Elaine en Han Bohlken beloofden de ledenvergadering hiertoe een aanzet te geven. Omdat we al een kerstnummer ontvingen, dat tot eind januari reikte is dit begin gemaakt met het februarinummer. Alle begin is moeilijk, maar we hopen snel de benodigde vaardigheden aan te leren. We hopen ook, dat onze lezers door spontaan of gevraagd zo af en toe een bijdrage willen leveren. En mail of zeg ons ook wat er na vele jaren ingeslopen gewoonten misschien eens anders geprobeerd kan worden. Zo brengen we samenbindend leesplezier!

Redactie

OPBRENGST COLLECTES

BESTEMMING COLLECTES

December		Februari	
Eigen gemeente	€ 14.60	6 febr	Landelijk Jongerenwerk
AMNESTY	€ 19.60	20 febr	Weeshuis Sri Lanka

DE BIJBELKRING

Marjan en Onno van Binsbergen verleenden de Bijbelkring in januari gastvrijheid omdat De Elleboog nog niet open mocht. Eerst spraken we over "kwetsbaarheid", wat dat voor je betekent, hoe je dat ervaart en hoe je daarmee omgaat. Vervolgens lasen we Mattheus 8: 14 – 22. Een stuk, dat (voor mij) in verschillende delen uiteen valt en veel vragen oproept. Met de methode Lectio Devina volgede na het intensief lezen van de tekst het individueel hierover nadenken en mediteren. Dan ga je op zoek naar ingevingen en inzichten over wat die tekst je kan zeggen en wat die voor je (dagelijks) leven kan betekenen. En natuurlijk hebben we onze vragen en beleving in de kring gedeeld.

Deze manier van Bijbellesen dwingt ons om onze redenering niet op te leggen aan de tekst maar ons open te stellen voor iets nieuws in onze bewustwording. Onwennig, maar de moeite van het oefenen waard!

Op 18 februari zijn we weer welkom bij Onno en Marjan in Arnhem Zuid. Wie zich wil aansluiten bij deze kring kan dat met de predikante overleggen.

Han Bohlken

Terugblik pelgrimsvieringen: SAMEN OPLOPEN IN HET LEVEN

Wat doen wij in essentie in ons leven en wat deed Jezus tijdens zijn leven? Samen oplopen met anderen, steeds weer in andere samenstelling. We willen daarbij graag goed naar elkaar luisteren en praten over dingen die ertoe doen, belangrijke thema's in het leven. Dat doen we ook tijdens de pelgrimsvieringen iedere vierde woensdagochtend in de maand.

We beginnen met een korte meditatieve viering die bestaat uit vier liederen, in zeven talen gezongen, twee korte teksten, een gebed en een zegen. Ook is er een stilte van ongeveer vijf minuten in het midden van de viering. Na de koffie en thee met iets lekkers erbij zoals Arnhemse meisjes of de zelfgebakken gemberkoekjes van Tineke, gaan we wandelen. Eerst wandelen we in gesprek tot aan

café de Wacht. Daar wachten we even op elkaar en daar vandaan gaan we gezamenlijk in stilte verder. Bij de Watermolen kunnen de deelnemers die niet zo ver meer kunnen lopen, gaan zitten en pauze houden. Bij de waterval in Park Sonsbeek wachten we weer even op elkaar en krijgen de deelnemers een bezinnende vraag mee, waarop we kunnen herkauwen tot we weer bij de Watermolen zijn. Daar vandaan lopen we, al pratend over het thema of over heel andere zaken, terug naar de Waalse kerk. Tijdens de potluck lunch bespreken we het thema met z'n allen.

Het thema dat we 22 september bespraken is: wanneer voel jij je ergens thuis en hoe laat je je een ander zich thuisvoelen? Dit was n.a.v. de tekst uit het tijdschrift PAX. Abdelilah, een jongen van 24 jaar, die gevlucht is uit Syrië, vertelt daarin in de vredesweek 2021:

'Mijn gezin vluchtte alle kanten op, binnen Syrië, naar Turkije, naar Nederland. Ik woon in Utrecht, een van mijn broers in Den Haag en mijn zus in Zeist. Het is heel fijn om hen in de buurt te hebben, maar ik voelde me toch al niet alleen. Ik heb snel veel nieuwe mensen leren kennen. Dat is zo belangrijk: openstaan voor anderen... en hun verhalen. Elkaar ontmoeten en praten is de basis voor goed samenleven. [...] Sommige scholieren waren bang voor vluchtelingen, voor buitenlanders. Ik en veel andere Syriërs gingen met het project 'Verhaal van mijn vlucht' de klassen langs. Alleen al door onze verhalen te vertellen zag ik in no time jongeren veranderen.'

Eind november was het thema van de pelgrimsviering: Wil jij gered worden? Of zou jij zelf iets of iemand willen redden? Een liedtekst van Maarten van Roozendaal Red mij niet was de aanleiding voor dit thema: Red mij niet

*Leg een steen onder je kussen
Brand voor mijn part een kaars
Slacht een lam
Maar red mij niet
Zet een rare muts op
Duw briefjes in een muur
Voorspel de toekomst
Maar red mij niet
Laat je baard staan
Ach man laat je baard staan
Maar red mij niet
Trek een jurk aan
Ach man trek een mooie lange jurk
aan
Maar red mij niet
Restaureer je kerk
Stuur je kinderen ten oorlog
Lees handen tot je blind bent
Maar red mij niet
Slik vitamines tegen kanker
Was je handen in vuur
Versier je voorhoofd met een stip
Maar red mij niet*

*Jouw hemel is voor mij de hel
Een hemel met jou, is de hel voor mij
Richt je billen naar het westen
Zeg dagenlang hetzelfde woord
Laat je bevrijden door een UFO
Maar red mij niet
Loop met fakkels door de straten
Zeg dat het lukt als je maar wilt
Ga op je knieën tot ze blauw zien
Maar red mij niet
Laat mij in mijn zeven sloten
Laat mij de draad volslagen kwijt
Aan gezelligheid ten onder
Richting eindeloze tijd
Uit volle borst op weg naar nergens
Zonder reden zonder doel
Met mijn zeden en mijn zonden
En mijn angstig voorgevoel
Laat mij mijn kont tegen de krib
Laat mij dit goddeloze lied
Hef jij je handen maar ten hemel
Maar red mij niet (12x)*

Het vraagt van iemand die een ander graag wil redden een genuanceerde aanpak, waarbij degene, die gered wil worden, als diegene al gered wil worden, zich bij voorkeur volledig vrij gelaten voelt door de 'redder'. Hoe ben je er voor je depressieve kind, wie jij graag zou willen redden? Meerdere deelnemers hadden daar ervaring mee en spraken hierover met elkaar.

Een andere keer was het thema: Wanneer doe je rechtvaardig en wanneer voel jij je weleens schuldig? We lazen een tekst uit Nes Ammim. Nes Ammim is een christelijke gemeenschap in het westen van Galilea in Israël. Het dorp is in 1963 gesticht door Nederlandse en Zwitserse christenen met steun van een Israëliische jood. Het doel van Nes Ammim was om na de Holocaust de relatie tussen christenen en het Joodse volk te herstellen; een nieuw begin op basis van gelijkwaardigheid en respect voor de levensovertuiging van de ander. Het uitgangspunt daarbij was dat de wortels van het christendom in het jodendom liggen.

In het House of Prayer and Study (HOPS) in Nes Ammim hangt een gedicht van Gerty Spies (1897-1997), een Duitse Jodin en overlevende van Theresienstadt. Daarin schrijft zij indringend over schuld en verantwoordelijkheid. Haar woorden zijn actueel tot op de dag van vandaag: *Wat is de schuld van de onschuldige?*

Hoe begint het?

Het begint als hij - kalm -

*en met zijn armen losjes naast zijn lichaam zijn schouders ophaalt
en terzijde staat*

zijn jas dicht knoopt

en een sigaret opsteekt, terwijl hij zegt:

Je kunt er niets aan doen.

Kijk, daar begint de schuld

van de onschuldige.

De eerste pelgrimsviering in het nieuwe jaar is 26 januari, afhankelijk van de dan geldende Corona maatregelen. De daaropvolgende keren zijn 23 februari en 23 maart. We beginnen om 9.30 uur, vanaf 9.25 uur is het stil in de Waalse kerk. Iedereen die van bezinning houdt en van wandelen en die dat ook nog enigszins kan, is van harte welkom. Voor mensen die minder tijd hebben of minder goed ter been zijn, is het ook altijd mogelijk om alleen aan een deel van de ochtend mee te doen, bijv. alleen de viering en/of het koffiedrinken en/of een deel van de wandeling of alleen de lunch. Zie ook de website www.doopsgezindenarnhem.nl voor actuele informatie en een tijdschema. Vragen en opgave bij Aly Meijer, predikant@doopsgezindenarnhem.nl of 06-26493146.

ONLINE KERSTVIERING 'SPOREN VAN LICHT'

Vanaf 5 december gingen 5 tasjes met elk een kaars en een notitieboekje door de Doopsgezinde Gemeente Arnhem. Op diverse keukentafels, eetkamertafels en salontafels hebben de kaarsen dus gebrand en werd er in de notitieboekjes geschreven. Wat werd erin geschreven? Antwoorden op de volgende drie vragen: 'Wat was een lichtpunt voor (jo)u in het afgelopen jaar?', 'Wanneer zag je/ u het licht even niet?' en 'Naar welk licht kijk(t) je/ u uit? Met andere woorden: Waar kijk je naar uit?'

We maakten een online verslag van dit project waarin organisator Dieuwertje van der Wijk-Dirkse een aantal antwoorden voorlas, die in de notitieboekjes waren opgeschreven. Dezelfde drie vragen stelden we ook aan drie mensen van buiten onze gemeente, mensen die zelf een licht zijn in deze wereld: Elsie Pot, Janneke van Maasakker en Ellen Enderlé. Mensen aan wie wij ons licht wilden doorgeven

de wereld in. We maakten ook hiervan een video-opname. Deze opname hebben we online gezet en de link hebben we rondgestuurd via de e-mail. U kunt [het filmpje](#) nog steeds bekijken, als u dat nog niet gedaan hebt.

Elsje Pot, stadsprekikant van de Protestantse Gemeente Arnhem vertelde over de week van sneeuw en ijs wat voor haar een lichtpunt was in het afgelopen jaar. Even geen zorgen om Corona. Ze was met haar hele gezin gaan schaatsen.

Janneke van Maasakker, leerkracht van de basisschool De Binnenstad vertelde dat ze als lichtpunt ervaarde in haar werk, wanneer ze met ouders samen kon samenwerken aan de ontwikkeling van hun kind.

Ellen Enderlé, geestelijk verzorger van ziekenhuis Rijnstate, vertelde over een bijzondere gebeurtenis tijdens de begrafenis van haar vader die in Groningen begraven werd op een heel sombere dag, het regende en waaide, tot het moment dat de kist de grond inzakte. Toen kwam er een licht, dat scheen over de kist en het was net of haar vader in dat licht werd opgenomen. Dat was een heel troostend moment.

Na iedere beantwoorde vraag volgde er een lied, drie liederen die aansloten bij de vragen die we stelden. Het eerste lied was 'De kern' van Stef Bos:

*Leren weggaan om te blijven
leren leven van de lucht
Geven zonder iets te krijgen
altijd zoeken naar geluk
Wat teveel is achterlaten
en weer teruggaan naar de bron
Altijd vragen blijven stellen
tot je niet meer weet waarom
En alles zien vergaan
en toch geloven in wat blijft
Geloven in wat blijft*

*Verloren lopen in verlangen
ook al raak je alles kwijt
Open staan voor wat je bang maakt
open staan voor wat zich sluit
In de spiegel blijven kijken
en jezelf niet ontwijken
Afstand nemen, wakker blijven
in een doorgedraaide tijd*

*En alles zien vergaan
en toch geloven in wat blijft
Alles zien vergaan
en toch geloven in wat blijft*

*Want je kunt jezelf soms verliezen
in een wereld die verandert
maar je vindt jezelf weer terug
in de ogen van een ander
Dus de schoonheid van wat vreemd
is*

*niet verwerpen, maar omarmen
En alles zien vergaan
Alles zien vergaan
en toch geloven in wat blijft*

*Het onverklaarbare verklaren
lichter worden met de jaren
tot er niets meer overblijft,
dan de kern van wat we zijn*

Als antwoord op de vraag 'Wanneer zag je het licht even niet?', vertelde Elsje: 'Afgelopen half jaar was het lastig om iets nieuws te beginnen waar best wel veel energie voor nodig is. Je weet niet of het door kan gaan. Dan zag ik het wel eens somber in.'

Janneke zag het licht even niet toen ze online les moest geven en de kinderen graag méér aandacht had willen geven, dan ze kon via online lesgeven.

Ellen zag het licht even niet toen een paar maanden later na de begrafenis van haar vader, twee van haar zussen plotseling ernstig ziek werden en ze haar moeder daar op onderuit zag gaan. Zelf zag ze het leven toen ook even niet meer zitten. Meerdere gemeenteleden van de DGA hadden ernstige zorgen om hun gezondheid of om de gezondheid van hun naasten. Soms is het dan moeilijk om het licht te kunnen blijven zien.

Het lied wat we hadden gekozen voor deze vraag, wanneer zag je het licht even niet, was het lied van Kommil Foo, 'Kom hier dat ik u draag':

*Aan de man die 's ochtends opstaat
 Bij wie het leven als een natte dweil
 keihard in zijn gezicht slaat
 – die met de moed der wanhoop
 zijn koffie drinkt, zijn krant leest,
 zijn dikke hond uitlaat –
 Aan de vrouw op de fiets met het
 kind,
 manmoedig vechtend tegen de
 regen en de stugge wind, die zich af-
 vraagt wanneer dat langverwachte
 droomleven nu eindelijk begint –
 Aan de buschauffeur –
 Aan de bakker op de hoek
 en zijn Thaise vrouw –
 die zo mooi lacht
 en honderduit praat, –
 maar waarvan je met de beste wil
 van de wereld geen woord verstaat –
 Aan de mannen achter de vuilniskar
 –
 Aan de jongens op de tram –
 Aan de kerel op het dak, met z'n ther-
 mos en z'n boterham –
 Aan die man, die moedige man,
 die man, die weigerde te haten, ook
 al werd hem het grootste onrecht
 van de wereld aangedaan –
 Aan die dichter die moest zwijgen,
 die moest kruipen, maar die in zijn
 eigen hoofd steevast pal rechttop
 bleef staan –
 Aan elke godvergeten zuiper in elke
 godvergeten kroeg,
 die meebrult met het refrein –
 Aan de minister en zijn nachtrust, –
 Aan de boer met kiespijn –
 Aan de mensen in de zaal,
 stuk voor stuk, allemaal –
 Kom hier, kom hier dat ik u aan
 mijn borst druk – kom aan mijn hart,
 dat ik mijn hand haal door uw haar
 – dat ik u kan vragen of ge iets wilt
 drinken, koffie misschien,
 eventueel een glas wijn – en dat gij
 dan kunt zeggen dat ge liever alleen
 wil zijn, ook goed – maar misschien
 hebt ge zin om te praten – om te*

*vertellen wat er op uw hart ligt, op
 uw schouders drukt, elke twijfel,
 elke gemiste kans, elke niet gestelde
 vraag – wat ge in de loop der jaren
 allemaal hebt beloofd en geloofd en
 waar ge nu misschien spijt van hebt
 elke overwinning, elke nederlaag –
 Kom hier, dat ik u draag –
 Kom hier, dat ik u draag*

*Aan het magere meisje –
 Aan de jongen op de brug –
 Aan de oude vrouw met haar tas en
 haar kaarsrechte rug –
 Aan de buurvrouw en haar onver-
 mogen om simpelweg content te zijn
 –
 Aan het pasgeboren kind dat alles al
 weet – Aan Marcel die er nooit echt
 bij hoorde, gewoon omdat hij veel te
 veel zijn best deed –
 Aan Marie,
 Aan Lisa,
 Aan André,
 Aan jou
 Kom hier, kom hier dat ik u aan
 mijn borst druk – kom aan mijn
 hart, dat ik mijn hand haal door uw
 haar – dat ik u kan vragen of ge
 iets wilt drinken, koffie misschien,
 eventueel een glas wijn – en dat gij
 dan kunt zeggen dat ge liever alleen
 wil zijn, da's ook goed –
 of dat gij aan mij vraagt of ik iets wil
 drinken – want misschien heb ik wel
 zin om te praten – om te vertellen
 wat er op mijn hart ligt, op mijn
 schouders drukt, elke twijfel, elke ge-
 miste kans,
 elke niet gestelde vraag –
 wat ik in de loop der jaren allemaal
 heb beloofd man, man... en ge-
 loofd,,.
 en waar ik nu zo'n spijt van heb –
 elke overwinning, elke nederlaag –
 Kom hier, dat ik u draag –
 Kom hier, dat ik u draag*

'Waar kijk je naar uit?' Dat was de derde vraag.

Elsje: 'Ik zie uit naar een tijd die weer wat zorgelozer is, onbezorgder. Een tijd waarin we niet de hele tijd rekening hoeven houden met het gevaar van besmettingen.'

Janneke ziet ernaar uit, dat ze de tijd, waarin haar kinderen dreigen het huis uit te gaan, wat zomaar ineens kan gebeuren, stiekem iets kan verlengen, zodat ze nog even van hen kan genieten, zolang ze nog bij haar zijn.

Ellen verlangt naar het moment dat de dagen weer langer worden, dat het licht letterlijk terugkeert en het voorjaar weer begint. En ook naar het moment waarop iedereen wat minder boos is, in het ziekenhuis, maar ook daarbuiten. Dat gunt zij haarzelf, maar ook ons, allemaal.

Naar het voorjaar verlangden ook veel gemeenteleden, vrienden van de Doopsgezinde Gemeente Arnhem, die hebben meegedaan aan het project Sporen van licht. Het lied 'Brood voor morgenvroeg' van Bart Peeters sloot goed aan op dat verlangen. Dat lied gaat zo:

*Soms als ik naar huis rij
in het midden van de nacht
Kom ik langs een broodmachine
en rem op volle kracht
Ik wil een ramp voorkomen
want er is al stress genoeg
Oh wonder der techniek
ik koop een brood,
brood voor morgenvroeg
Dan hoor ik in het nachtnieuws
op de autoradio, kurkdroog zeggen
met de wereld gaat het maar zozo
En er ligt een oceaan
van woelig water voor de boeg
Dan denk ik,
maar gelukkig heb ik brood,*

*brood voor morgenvroeg
Waarom de waanzin het verstand
versloeg
'k heb geen idee
maar wel een brood voor morgen
Het is spijtig,
maar planeten redden,
kan ik niet zo goed
Ik moet eens aan Bono vragen
hoe je zo iets doet
En waarom de waanzin
het gezond verstand versloeg,
maar da's een zorg voor later
We hebben brood
brood voor morgenvroeg*

We hopen dat u hebt genoten en dat u op deze manier iets hebt meegekregen van het licht van kerst. De bedoeling van het project 'Sporen van licht' was dat het kaarslicht ons herinnerde aan het licht van het kerstkind, het kindje Jezus, dat op een zekere dag geboren werd en wiens licht nog altijd schijnt, omdat dat licht nog altijd van mens tot mens wordt doorgegeven.

Dieuwertje van der Wijk-Dirkse en Aly Meijer,
organisatoren 'Sporen van licht'

TERUGBLIK WANDELING RONDON30 GROEP

Zondag 16 januari wandelde de Rondon30 groep in Park Sonsbeek en gaf interessante antwoorden op de volgende vier vragen:

1. Wat vind je leuk aan de kerk, wat wil je graag zo houden?
2. Wat vind je niet leuk aan de kerk, wat zou je graag willen veranderen?

3. Zoek iets in de natuur wat jou doet denken aan God. Vertel aan elkaar waarom dit jou doet denken aan God.

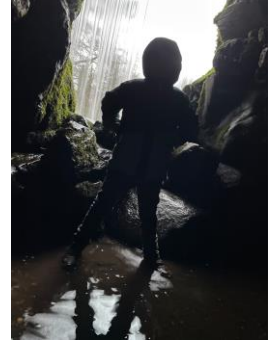
4. Is er een bepaalde kleur, die goed bij God past? Zo ja, welke kleur doet jou denken aan God? Zoek iets in die kleur.

Suggestie: stuur uw antwoorden op naar: redactie@doopsgezindenarnhem.nl.

Wie weet, ontstaat er in het Gemeentenuws dan ook een mooi gesprek.

Verder waren we vooral druk met het zoeken naar en het vinden van de ijskelder, het spelen met de bal en het water in de steile tuin, klimmen en klauteren op een berg zand, met koffie en thee drinken en ro-zijntjes eten, met praten en foto's maken.

DE PEN

In januari 2009 zijn we verhuisd naar onze huidige woning in Didam. Na het leeghalen van het oude huis, de rompslomp rondom het oude en het nieuwe huis, een kapotte auto etc. had ik behoefte aan een weekje vakantie. Wel alleen, zonder Eef en Daniëlle.

Onze dominee, Paul Thimm, wees ons op Dopersduin in Schoorl. Via de site heb ik mij aangemeld als vrijwilliger. Eef en Daniëlle hebben mij gebracht. Een hele fijne week later heb ik gezegd: ik wil heel graag weer terug, maar niet alleen. Vanaf de zomer in 2011 ging Daniëlle met mij mee.

In het begin gingen we samen 1 week in de zomer, later ook in de meivakanties en vanaf 2017 ook naar het vrijwilligersweekend in februari. Ook de zomerweek met Eef en Daniëlle was gezellig, we zijn met z'n drieën naar het Zuiderzeemuseum in Enkhuizen geweest. intussen ben ik ook een aantal keren alleen in Dopersduin geweest.

Bijzonder was het samen met mijn ouders en Daniëlle een week in Dopersduin te zijn. Samen naar de kerk, winkelen en koffie drinken in Schoorl. Of heerlijk op het terras met een goed boek en een kopje thee.

Voor mij is Dopersduin steeds weer thuiskomen. Soms hard werken en veel uren maken. Maar zeker veel lachen, zingen, betrokken mensen ontmoeten, vrienden maken. Heerlijk eten, spelletjes doen, fietsen in de omgeving, naar een kofferbakmarkt, of zomaar een ommetje. Samen naar de kerk, zingen en een kaarsje branden.

Ook Dopersduin heeft te maken met de beperkingen tijdens deze corona pandemie. Daarom een oproepje aan u allen, voor zodra het weer mag:

Boek een vakantie in Dopersduin, overnacht in een van de mooie slaaphuizen op het terrein. Laat je culinair verrassen door de koks, geniet van de omgeving, beklim het grootste duin van Nederland, doe een spelletje met andere gasten en vrijwilligers. Laat je inspireren door de gastenleiding. Bezoek de kerk voor de

dagopening en de avondsluiting. Neem je vrienden, kinderen en kleinkinderen, neven en nichten mee.

Ik kijk er naar uit om weer naar Dopersduin te mogen. Wie weet komen we elkaar daar tegen. We gaan er dan samen zeker een mooie vakantie van maken.

Annelies Wigman-Selis

DE DAGEN WORDEN LANGER

De dagen worden langer, maar wordt het in onszelf ook lichter? Met kerst kregen we al een link naar "sporen van het licht" (<https://www.youtube.com/watch?v=FdlXRcwb3Xo>). Vijf kaarsen gingen in de adventstijd in een tasje met een notitieboekje door de gemeente en ieder vertrouwde aan dat boekje toe wat in 2021 een lichtpunt was, wanneer het licht even uit ging en naar welk licht in 2022 wordt uitgekeken. Heb je die video gezien? Als je zelf geen internet of smartphone hebt is er vast wel een neefje of buur, die je de link wil laten zien! Op het filmpje delen gemeenteleden en andere Arnhemmers hun licht- en duisterpuntjes. Vaak zijn het de kleine dingen, die je voor een ander kunt doen! Aly schrijft hier elders nog uitvoerig over.

Op internet lezen we, dat de namen Joel (Yule) en Midwinter door de eeuwen heen de gebruikelijke aanduidingen zijn geweest voor het feest van de kortste dag. Maar is de kortste dag zelf een feest of is het echte feest het langer worden van de dagen, de ontluikende natuur, het komende voorjaar en de jaarlijkse herschepping van de natuur? Even een rustpuntje voor heroriëntatie op de malle-molen van hoe wij samenleven en onze bijdrage daaraan kan dan bijdragen aan de herschepping van onszelf.

Wordt dit rustpunt ons nu te lang doordat bestuurders van kerk en land ons tot een lockdown hebben gedwongen of overkomt ons dit alles door corona en proberen de bestuurders er ook maar het beste van te maken? Kunnen de mensen om ons heen zich ook verheugen op een lichtpuntje van aandacht van onze kant? De huidige coronatijd lijkt daar niet veel ruimte voor te bieden, maar er is misschien meer mogelijk dan je denkt! Verwijt niet de bestuurders van ons land en onze kerkgenootschappen, dat ze veel dingen niet door laten gaan. Dat doen ze niet om ons dwars te zitten maar om lastiger beperkingen te vermijden.

Misschien is omikron ook wel zo een (niet door mensen bedacht) lichtpuntje omdat onze samenleving met lagere druk op de gezondheidszorg toch wat meer resistentie opbouwt dan wat mensen kunnen bewerkstelligen.

Bouwen we allemaal mee aan een gelukkig jaar voor elkaar? Dat maakt ons zelf vast ook een beetje gelukkig!

Han Bohlken

OM MEE TE DOEN

Gemeenteweekend 9 t/m 11 september '22

In de ledenvergadering van 7 november werd het al aangekondigd: van 9 t/m 11 september 2022 is er een gemeenteweekend in Dopersduin in Schoorl. Een weekend om elkaar (nog) beter te leren kennen, een weekend met een afwisseling aan rust en activiteit, tijd voor bezinning en tijd voor plezier. De gezelligste avond is natuurlijk de vrijdagavond, dus zorg dat je/u erbij bent! Van harte welkom!

Organisatieteam,
Dieuwertje van der Wijk-Dirkse en Aly Meijer

ZORG VOOR HET KLIMAAT RAAKT HET HART VAN DE KERK

De kerken hebben een belangrijke rol te spelen in de huidige klimaatcrisis. Dat is de overtuiging van theologe Trees van Montfoort, auteur van Groene Theologie, het theologieboek van het jaar 2019. Als kerken relevant willen zijn, moeten ze laten zien dat ze midden in de wereld staan. Zorg voor milieu en klimaat moet niet beperkt zijn tot kleine specialistische groepjes in de kerken, niet slechts een van de thema's in de marge en niet alleen praktisch van aard. In haar boek pleit ze ervoor dat de zorg voor het klimaat het hart van de kerk raakt. Het betekent een ander licht op de bijbel. Het betekent een herziening van ons christelijk wereldbeeld. Een herwaardering van de natuur, waar de mens een bescheiden deel van is.

Niet alleen met het Coronavirus, maar ook met de klimaatverandering roept de natuur ons tot de orde, dwingt ons tot een antwoord. Van Montfoort laat zien dat christenen een antwoord in de Bijbel kunnen vinden. In haar boek Groene Theologie neemt ze daartoe de lezer bij de hand.

Op zondag 9 januari 2022 kwam ds. Trees van Montfoort op uitnodiging van ds. Frans Ort spreken in de Kerk van Rozendaal, helaas zonder publiek. Zij stelde van te voren twee vragen aan de kerkgangers: Wat doet u aan duurzaamheid en wat verwacht u daarin van de kerk? Daar zijn veel antwoorden op gekomen. Trees preekte: We zijn talrijk geworden en nemen, in vergelijking met wilde dieren, veel plek in. Wilde dieren zijn nog maar 4 procent van het geheel aan biomassa. De rest van de dieren zijn wij mensen en onze veestapel. God heeft niet alleen een verbond gesloten met de mensen, maar ook met de dieren, met ál wat leeft.

In de westerse samenleving zien we de rest van de schepping als gebruiksvoorwerp, als hulpbron, als handelswaar. Die regenboog aan de hemel mag ook óns eraan herinneren, dat we een verantwoordelijkheid hebben. Zie de aarde en al wat daar leeft en besef dat het Gods ademtucht is, die dit alles heeft doen ontstaan. De aarde is vervuld van Gods rijkdom en wij hebben de verantwoordelijkheid om te zorgen dat de aarde bewoonbaar blijft, een gemeenschappelijk huis, voor ál wat leeft. Aldus in het kort de veel langere preek van Trees van Montfoort. U kunt haar nog zien en horen spreken. De dienst is opgenomen in de Kerk van Rozendaal en is digitaal te beluisteren en te bekijken via <https://kerkdienstgemist.nl/>.

Deze dienst is het startpunt voor een oecumenische gespreksgroep rond het boek Groene Theologie, ondersteund door de Raad van Kerken Veluwezoom. Voor meer informatie of om je op te geven, mail naar Ida Eldering ida.eldering@hotmail.com of naar de secretaris Raad van Kerken Veluwezoom, Hannie Brouwer brostro@hetnet.nl

Data: 3 februari, 3 maart, 7 april, 12 mei en 2 juni.

Tijd: 20.00 – 22.00 uur vanaf 19.30 uur inloop met een drankje

Plaats: Grote Kerk, Kerkstraat 32 Velp, zaal Biljoen

Meld je aan voor het Doopsgezind Wereldcongres

Mennonite World Conference zoekt naar nieuwe manieren om het eerste hybride Doopsgezind Wereldcongres, dat in juli 2022 gehouden wordt in Indonesië, onder de aandacht te brengen bij het publiek. Het zal online worden gehouden, maar ook fysiek in Indonesië.

Je kunt je nu opgeven voor het evenement. Lees meer daarover op de site van MWC. [Klik hier om daar naartoe te gaan.](#)

AGENDA

Wanneer?			Wat?	Waar?
Do	3 februari	19.30 inl 20:00	Gespreksgroep 'Groene theologie'	Grote Kerk Velp
Zo	6 februari	10:00	Dienst , Aly Meijer Pianist: Bas Wuite	Waalse kerk, Arnhem onder voorbehoud
Do	10 februari	13.30	Themakring	De Elleboog, Velp onder voorbehoud
Do	17 februari	19.30	Kerkenraadsvergadering	Huize Van der Wijk - Dirkse
Vr	18 februari	13.30	Bijbelkring	Huize Van Binsbergen
Zo	20 februari	10:00	Dienst , Christien Duhoux Pianist: Petra Polman	Waalse Kerk, Arnhem onder voorbehoud
Woe	23 februari	09.30	Pelgrimsviering	Waalse Kerk

In het kader van de coronamaatregelen is het nog steeds noodzakelijk om u aan te melden voor de diensten. Dat kan bij Anne-Rie Bus, arbus35@gmail.com of tel. 024-322 1076.

INZENDEN KOPIJ VOOR HET MAARTNUMMER VAN HET GEMEENTENIEUWS:
uiterlijk vrijdag, 18 februari op het e-mailadres: redactie@doopsgezindenarnhem.nl

CITAAT VAN DE MAAND:

"Een mens moet zo mogelijk elke dag naar een liedje luisteren, een goed gedicht lezen, een mooi schilderij zien en een paar zinnige woorden uiten."

Johann Wolfgang von Goethe (1749 -1832)

Slim in zee met BSW.

BSW Adviesgroep • Arnhemsestraatweg 17 • Velp
bsw.nl • info@bsw.nl • tel (026) 36 22 333

- LOODGIETERS - LEIDERS KOPERWERKEN -

Het aangewezen adres voor al uw dakwerken. Met als specialiteit het vervangen van goten, hemelwater afvoeren en overige lood-, zink- en koperwerkzaamheden tevens bitumineuze dakbedekking.

**Komo gecertificeerd Zinkmeester
Kerkackers 46, Groessen**

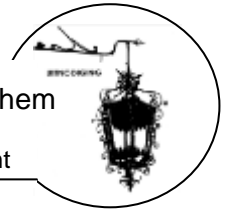
Tel. 0316-524050 www.vanwelyleiders.nl

**Even voorstellen:
Doopsgezinde Gemeente
Arnhem**

Doopsgezinde Gemeente
Arnhem

Arnhem

Gaan voor vrede en vertrouwen in Gods licht

Onze Doopsgezinde Gemeente Arnhem is een kleine christelijke gemeente met ongeveer 60 leden en vrienden. Naar Bijbels inzicht gaat het ons om geloof en verdieping, verbondenheid met elkaar en inzet voor vrede in het klein en in het groot. Bij de doopsgezinden is er veel vrijheid om het geloof op een persoonlijke manier te beleven. Dit komt onder andere tot uitdrukking in de volwassendoop: vanuit ons gemeentebesef kiezen wij op volwassen leeftijd voor een bewust lidmaatschap op basis van een zelfgeschreven persoonlijke geloofsbelijdenis en/of doop. Geloven in God betekent voor ons vooral een wijze van leven, een weg die we samen gaan in vreugde en in vrede. Het open gesprek is bij ons belangrijk - over vragen die ons bezig houden, over wat ons bezielt om te geloven en hoe met elkaar gemeente te zijn. We ontmoeten elkaar in gespreksgroepen thuis en komen op zondagochtend samen in de Waalse Kerk in de dienst. In de dienst is er ruimte voor gebed, meditatie, zang, het lezen uit de Bijbel en daarover nadenken. Na de dienst drinken we met elkaar koffie en is er gelegenheid om met elkaar na te praten. Er is ruimte en respect om vragen te stellen en antwoorden te vinden, twijfels te uiten en elkaar te bemoedigen. We gaan voor vrede en vertrouwen - in het spoor van Jezus Christus.

Bent u benieuwd wie de doopsgezinden zijn? Of wilt u kennis maken? Wij verwelkomen u graag als gast in een dienst of in één van de gespreksgroepen. Voor meer informatie kunt u ook bellen of mailen met iemand van de kerkenraad.